

Satu Varjonen

Mari Luoma

Ylläri- pylläri!

minerva

Ylläripylläri!

Satu Varjonen
Mari Luoma

Ylläri- pylläri!

© Satu Varjonen, Mari Luoma ja Minerva Kustannus, 2022

www.minervakustannus.fi

Minerva Kustannus on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Teksti: Satu Varjonen

Kuvitus: Mari Luoma

Kansi: Mari Luoma ja Taittopalvelu Yliveto Oy

Graafinen ulkoasu ja taitto: Taittopalvelu Yliveto Oy

ISBN 978-952-375-428-7

Painettu EU:ssa, Livonia Print, 2022

1

Pölypallerot vain pölisivät metsän keskeltä kurottavan tumman tornimaisen talon ikkunoista. Korkeassa männyssä huhuileva huuhkajakin näki, että vähän vinossa ja himppasen homeisessa huushollissa oli meneillään suursiivous.

Kevät oli jälleen yllättänyt vanhan Myrtti-noidan. Hän oli loitsinut luutansa lakaisemaan pölyt kapeasta ja korkeasta tönöstään ja konttasi itse pylly pystyssä hinkkaamassa hometahroja sieltä täältä. Vihreänmusta kottarainen yritti parhaansa mukaan tasapainoilla Myrтин vimmatusti tutisevan takapuolen päällä.

Vähän väliä noitavanhus aivasteli hurjasti, sillä pöly enimmäkseen pyöri ympäri taloa, kunnes laskeutui taas hiljalleen lattialle, josta luuta pyöritti sen jälkeen ilmaan tanssimaan. Luudat eivät ole erityisen hyviä siivoamaan itseksään.

Telma, Myrtin vilkas
tyttärentytär, puolestaan kuurasi
hiki hatussa talon liemipatoja. Hän
alkoi hiljalleen havaita, että sekin
työ oli turhaa, sillä joka kerta kun hän sai yhden
kerroksen taikalientä raaputettua padan pinnasta, alta
paljastui toinen.

Hän oli jo hinkannut rautaisesta astiasta
syyränkasvatussimaa, hyväntuulenhilloa,
hiirten houkutus- ja loukutusmehua ja
älynväläysviiniä. Padoissa oli keitelty
satoja liemiä, ja koska jokainen oli
jättänyt pataan kerroksen, puhdistaisi
Telma niitä vielä ensi pääsiäisenäkin.

”Kerropas vielä mummo, miksi me oikein siivoamme näin urakalla? Hämähäkinseitihän ovat kodikkaita, ja kunnan pölykerros pehmentää mukavasti kovia pintoja”, Telma ihmetteli.

Myrtti päästi raivokkaan aivastuskohtauksen, katsoi sitten Telmaa silmät salamoiden ja osoitti katsettaan kääntämättä käppyräisellä sormellaan kohti ikivanhaa haalistunutta muotokuvaa perunankuorintajakkaran yläpuolella.

Halkeilleesta ja
hämähäkinseinin
koristelemasta maalauksesta
tuijotti hurjin noita, jonka
olet koskaan nähnyt.
Kekälemäiset leimuavat
silmit tuntuivat kärventävän
katsojan jopa kuvasta
käsin, ja pitkä terävä
koukkunokka sojotti
kohti kuin syyttävä sormi.
Tiukka ja ohuthuulinen suu
oli napautettu niin suoraksi, että se muistutti enemmän
parsinneulaa kuin suuta. Noidan ilmeestä huokui
inho ja ärtymys kaikkia ja kaikkea kohtaan. Kehyksen
alareunassa oli metallinen kyltti, jossa luki koukeroisilla
kirjaimilla Lavernia Luukato.

Telma vilkaisi kuvaa ja kohautti harteitaan.

”Mutta mahtaako isotäti Lavernia todella
välittää siisteydestä? Tarkoitan, että hänhän asuu
perunakellarissa”, tyttö pohti.

Äkkiä hänelle alkoi muistua mieleen, että Myrtti-
mummi oli samanlainen joka vuosi, kun hänen sisarensa
Lavernia oli tulossa kylään. Viime vuonna Myrtti oli
kaivanut kaapit ja maakellarin tyhjiksi kuivatuista
marjoista ja kasveista värjällessään resuisia kolttujaan.

Lopputuloks oli se, että Lavernia oli valittanut vuolaasti, kun hänelle ei ollut tarjottu kanervaleipää. Myrtti näet oli käyttänyt kaikki kanervat värjätäkseen kamalalla vaivalla varpusenruskeasta esiliinastaan räkättirastaanruskean.

Ilmeisesti Myrtinkin muisti hiljalleen kirkastui, sillä hän mulkaisi pitelemäänsä rättiä ärtyneenä ja nousi

Telma-sarjan
2. kirja

Noitatyttö Telman uudet kommellukset

Kiltti pikkunoita Telma yrittää aina kovasti järjestää asiat parhain päin. Taikuus vain nyt on sellainen juttu, että siitä tahtoo joskus seurata ihan odottamattomia asioita.

Nyt Telma-noidan kotona käy kova tohina. Kevätsiivous täytyy hoitaa, vieraita on tulossa ja Kyöpelinvuorella odottaa Suuri Munanetsintä palkintoineen.

Noitien ja ihmisten pääsiäisperinteet aiheuttavat Telmalle päänvai-
vaa, etenkin kun liemeen pistävät lusikkansa myös Myrtti-mummi,
kauhistuttava isotäti sekä uusi ystävä Onerva. Eivätkä taitkaan aina
suju ihan suunnitelmien mukaan.

Satu Varjonen on työskennellyt vapaana toimittajana 17 vuoden ajan. Hän on kirjoittanut useimpiin kotimaisiin naistenlehtiin. Telma-sarjan ensimmäinen kirja *Voihan nenä!* oli hänen esikoisteoksensa. Varjonen asuu Helsingissä.

Mari Luoma on kuvittaja ja sarjakuvantekijä, jolla on koti sekä Suomessa että Saksassa. Hän kuvittaa kaikkea lastenkirjoista mainoksiin ja rakastaa suunnitella veikeitä hahmoja tarinoihin.

ISBN 978-952-375-428-7

Ikäsuositus 5+

L84.2

Kansi: Mari Luoma ja Taittopalvelu Yliveto Oy
www.minervakustannus.fi

minerva